

Pieter Loose, bedrijfsleider Ekopak nv (Tielt):

Beredeneerd dromen én groeien

Christina Van Geel, Stem & Pen

Pieter Loose: Het allerbelangrijkste is dat je zelf in je dromen, in je doelen én in jezelf gelooft. Als je een businessplan maakt en je kunt jezelf overtuigen van de waarde en slaagkansen ervan, dan kun je ook anderen overtuigen. Ik vraag me soms af wat het moeilijkste is: jezelf overtuigen of de ander. Jezelf overtuigen om een stap te zetten, om een belofte te maken, om die verantwoordelijkheid te nemen, daar is toch wel wat durf voor nodig. En die verantwoordelijkheid ligt bij jou als ondernemer.

Bij **Ekopak** maken we drinkbaar water uit afvalwater en uit oppervlaktewater. De maatschappelijke meerwaarde daarvan is heel belangrijk voor ons. Mensen zeggen dat water schaars is. Dat hoeft niet zo te zijn als je het water dat er is, opwaardert door het te behandelen, door er een schoon en goed product van te maken. We halen ook de ecologische voetafdruk van industrieën naar beneden. Door op een milieuvriendelijke manier proceswater aan te maken en door decentralisatie: we gaan water aanmaken en recupereren op de site zelf.

De meerwaarde van een job

We hebben natuurlijk ook een economische bedoeling. We zijn geen liefdadigheidsinstelling. Maar die combinatie van het economische en het maatschappelijke is voor de jonge mensen die hier komen werken heel belangrijk. Gewoon iets doen omdat het geld opbrengt, is tegenwoordig niet meer voldoende voor jongeren om een geluksgevoel te hebben. Dat ze via hun job een positieve impact hebben op het milieu, is een meerwaarde.

Met twee voeten in de wereld

Vóór Ekopak werkte ik een tijdje in de **petrochemie**. Ook daar trok ik al de kar. Maar zo'n bedrijf met 10.000 werknemers is als een olietanker.

Die is log en heeft tijd nodig om te manoeuvreren. Dat botste met mijn gedrevenheid. Ik moest vaak temperen omdat het schip niet meekon. Ik vind het belangrijk dat mensen elkaar binnen een bedrijf voortstuwten. Ze zeggen soms dat

een goeie manager zijn personeel moet stimuleren. Maar het omgekeerde geldt ook: hardwerkende medewerkers geven hun baas een boost. Voor mij is dat tweerichtingsverkeer. En bij Ekopak zit die gemeenschappelijke drive een stuk beter voor mij.

Toen ik 18 was, wist ik niet welke richting ik uit wilde met mijn leven, zoals zovelen op die leeftijd. Ik heb voor industrieel ingenieur gestudeerd, een technisch brede opleiding, waar ik nog alle kanten mee uit kon. Het systeem zit volgens mij fout. 18 is veel te vroeg om al een definitieve beroepskeuze te maken. Na mijn studies heb ik met een paar kameraden een project opgestart in **Brazilië**. Ik wilde eerst een stukje wereld zien, beter begrijpen hoe die wereld draait voor ik begon te werken. Als je rap na je studies begint aan je carrière duurt het volgens mij ook veel langer voor je carrière maakt. Het ontbreekt je aan bagage, aan een kritische blik. Maar op school vertelden ze het omgekeerde. "Allee jong, met uw schoon diploma een beetje gaan boeren in Brazilië! Zot!" Maar na drie jaar Brazilië had ik meer gezien en stond ik als mens én als ondernemer een stuk verder dan wanneer ik direct was beginnen te werken.

Een duik in het leven

In een deel van het regenwoud probeerden we in een heel arm dorpje een vorm van lokale economie te creëren. We leerden de mensen werken met bamboe. Wie minder handig was, leerden we een beetje Engels, en met

hen organiseerden we een toeristische toer rond die bamboeconstructies.

Nog anderen baatten in het gemeenschapscentrum een restaurant uit, waar de toeristen na de rondleiding een hapje konden eten. Iedereen was bij het project betrokken en de hele gemeenschap werd er beter van. Een hele leuke ervaring.

Bij de eerste brug die we in het regenwoud bouwden, met zeer primitieve middelen, realiseerden we ons: als we dit voor elkaar krijgen, is alles mogelijk. Als de zaken bij Ekopak even minder goed lopen, denk ik daar vaak aan terug.

Wat je in die jaren opdoet aan levenservaring, dat is ongelofelijk. Het contact ook met andere culturen en talen.

Ekopak nv uit Tielt maakt kwalitatief goed en gezond proceswater of drinkwater met milieuvriendelijke spijttechnologie. Het bedrijf valideert de waterstromen van de klanten tot de gewenste kwaliteit. Dit door spijttechnologische waterbehandelingsapparatuur te ontwerpen, te bouwen, te onderhouden en sinds kort ook zelf te bedienen.

Pieter Loose (1982) nam het bedrijf in 2013 over van zijn schoonvader. Met een combinatie van lef, buikgevoel en visie helpt hij Ekopak groeien tot een sterk merk, met economische én ecologische meerwaarde. Het team telt 23 medewerkers. De bekende ondernemer Marc Coucke participeert sinds september 2019 in het bedrijf.

De bal aan het rollen brengen en hem zeker niet tegenhouden als hij van de berg afrolt. Op die bal springen en meerrollen, dat is ondernemen.

Ik ben een West-Vlaming, van nature geen talenwonder dus. (Lacht) Maar ik kan intussen heel goed mijn plan trekken overall ter wereld in verschillende talen. Dat is *the school of life*, allemaal dingen die je niet leert in het leslokaal.

En toch wordt dat in België afgeschoten. "Oei, als je terugkomt van Brazilië ga je niet meer mee zijn met de nieuwe technieken", zeiden ze me. Man, hoe bekrompen kun je zijn. Echt jammer dat zulke initiatieven worden afgeremd. Als ik niet zo stevig in mijn schoenen had gestaan, als ik niet koppig mijn eigen weg gevolgd was, had ik een heel belangrijke ervaring gemist.

Als je de tijd neemt om voor je studies of voor je gaat werken 'in het leven te duiken', ga je gemakkelijker je 'identiteit' vinden. Het helpt je om je dromen te formuleren en te volgen.

Beredeneerd dromen

De dag dat ik niks meer bijleer, wil ik niet bewust moeten meemaken. De voorbije jaren ben ik door het ondernemen als mens geweldig gegroeid. Niet letterlijk, ik ben nog altijd maar één meter achtenzestig. (Lacht) Maar ik heb leren luisteren naar klanten en leveranciers. Opportuniteiten leren inschatten. En af en toe eens tegen de muur durven lopen, dat hoort er ook bij.

Als ondernemer moet je dromen, maar wel beredeneerd dromen. Nadenken over waar je naartoe gaat, maar je ook

niet laten afremmen door té lang na te denken. Er zijn duizenden redenen om iets niet te doen. Maar als er één reden is waarom iets wel kan lukken, als je erin gelooft en als dat geloof onderbouwd is door een strategie, dan moet je ervoor gaan, dan moet je springen. Een precair evenwicht tussen risico's inschatten en risico's nemen.

Durven springen en soms vallen

Op den duur groei je daar in, word je daar relaxter in. Als ik morgen een belangrijke stap moet nemen, lig ik daar minder wakker van dan drie jaar geleden. Je creëert een soort maturiteit in je besluitvorming. Als je ons groeipad ziet, zijn er geen elementen die zeggen dat we niet goed bezig zijn. We kunnen dus al wat meer op onze strategie vertrouwen.

Het zijn natuurlijk niet enkel de cijfers die spreken. Je moet ook durven luisteren naar je buikgevoel, durven geloven dat iets zal lukken, durven springen. Als je alleen maar denkt als een boekhouder, ga je niet boven jezelf uitstijgen.

Er zijn mensen die op elk idee reageren met een 'ja maar'. Mensen die meteen een rem zetten op elke volgende stap. Met zulke mensen kan ik niets. Je leert trouwens uit elke stap en uit elke sprong, ook als je valt. Het kan trouwens geen kwaad om eens wat dieper te vallen, en zelfs een weekje in het gips te zitten. Dan weet je de volgende keer weer beter waarop je moet letten, dan val je beter.

Uit pure goesting

Als ik een bedrijfsleider hoor zeggen "Ik werk zeven dagen op zeven, twintig uur per dag, vijftien jaar aan een stuk", dan denk ik 'dikke loser', dat kan toch niet. Als ik dat zou doen, dan word ik zot. Hoe kun je visie en strategie ontwikkelen als je continu zo hard werkt? Je moet af en toe toch kunnen loslaten, als het mooi weer is de deur achter je dicht trekken en op je fiets springen. Dat geeft energie en verse ideeën.

Ik kan niet ontkennen dat ik continu aan dat bedrijf denk. Dat is gewoon zo. Die onderneming is je kind, je voelt je 100% verantwoordelijk voor alle mensen die hier werken. Maar ik hoef niet elke minuut bereikbaar te zijn, ik hoef niet bij elke beslissing betrokken te zijn. Als ik op vakantie een aperitiefje drink of ik maak een tochtje met de fiets, dan komen de ideeën opborrelen. Op die manier laat het je nooit los. Ik droom van mijn bedrijf, maar ik lig er niet wakker van!

Ik werk dus hard, maar vooral heel graag. We werken zo'n groot deel van ons leven, het is toch zonde om dat zonder passie te doen. Mijn grootvader was timmerman. Als ik vroeger met hem meereed in de auto wees hij onderweg met glinsterende ogen al het werk aan dat hij gedaan had. "Daar heb ik 'de kappen' gedaan, en daar de 'chambrangs'." Die tevredenheid als hij daarover vertelde, dat is fantastisch. Dat moet je toch kunnen bereiken in je job. Ik ben blij dat ik dat ook voel. Ik onderneem uit pure goesting. Ik doe dat gewoon ongelofelijk graag.